

Parlamentul
Republicii Moldova

DGJ-08 nr. 563

25 noiembrie 2020

Secretariatul Parlamentului Republicii Moldova

Direcția generală juridică

AVIZ

la proiectul de lege privind activitatea de asigurare și reasigurare

(nr.438 din 05.11.2020)

Direcția generală juridică a examinat proiectul de lege sus-menționat în conformitate cu art.54 din Regulamentul Parlamentului și Legea cu privire la actele normative nr.100/2017 și expune următoarele considerente.

1. Proiectul de lege este înaintat cu titlu de inițiativă legislativă de către Guvern, fapt ce corespunde prevederilor art.73 din Constituție și art.47 din Regulamentul Parlamentului.

2. Domeniul dat ține de competența Parlamentului și este în concordanță cu art.66 din Constituție.

3. Prin natura relațiilor sociale reglementate, inițiativa legislativă face parte din categoria legilor organice.

4. Potrivit Notei informative proiectul de lege supus examinării a fost elaborat în conformitate cu Planul de acțiuni al Guvernului pentru anii 2020-2023 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.636/2019, precum și conform Acordului de asociere RM-UE în vederea transunerii dispozițiilor Directivei 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II).

Observații de ordin juridic și tehnico-legislativ

1. În preambul se va indica corect numărul Directivei care se propune a fi transpusă, astfel acesta va fi „2009/138/CE”.

2. La **art.1** alin.(1) lit.b) este utilizată noțiunea „intermediarii în asigurări și reasigurări”, iar capitolul IV din proiect stabilește reglementări privind „intermediarii în asigurări și/sau reasigurări”.

În acest sens, atragem atenția că pe tot parcursul proiectului de lege nu se respectă unitatea formulării referitoare la societățile de asigurare și reasigurare fiind utilizate și alte formulări precum: *societăți de asigurare și/sau reasigurare, societăți*

de asigurare sau reasigurare, societăți de asigurare/reasigurare, societăți de re/asigurare. Întru asigurarea unității terminologice, recomandăm utilizarea unei singure formulări pe parcursul întregului text.

3. La art.2 alin.(1), considerăm că lit.c) se încadrează în cuprinsul lit.b). De aceea propunem comasarea acestor litere.

4. La art.4:

-la noțiunea „*activitate de reasigurare*”, este de observat că aceasta nu este în concordanță cu definiția expusă la art.13 din Directiva 2009/138/CE. Potrivit art.13 din directivă, „*reasigurare*” înseamnă activitatea care constă în preluarea de riscuri cedate de o întreprindere de asigurare sau de o întreprindere de asigurare dintr-o țară terță sau de o altă întreprindere de reasigurare sau de o întreprindere de reasigurare dintr-o țară terță. Iar potrivit definiției expuse în proiectul de lege activitatea de reasigurare este activitatea care constă în preluarea de riscuri de o altă societate de reasigurare rezidentă sau dintr-un alt stat, cedate de o societate de asigurare rezidentă sau dintr-un alt stat. Astfel, potrivit definiției din Directivă, riscurile pot fi cedate atât de o întreprindere de asigurare cât și de o întreprindere de reasigurare, iar potrivit definiției din proiectul de lege reiese că riscurile pot fi cedate doar de o societate de asigurare.

Totodată, este necesar de exclus cuvântul „*altă*”;

- la noțiunea „*sucursală*” (definită prima dată în textul proiectului), atragem atenția că aceasta corespunde definiției care deja se cuprinde la art.240 alin.(1) din Cod civil, de aceea sugerăm excluderea acesteia din cuprinsul proiectului de lege.

Totodată atenționăm, că în cuprinsul art.4 noțiunea „*sucursală*” este definită de două ori, având conținute diferite. În sensul eliminării neclarităților din practică este necesar a se determina care este definiția noțiunii „*sucursală*”.

- la noțiunea „*grup*” necesită a fi revizuit termenul „*filială*”. În acest sens menționăm că, potrivit modificărilor operate la Codul civil prin Legea nr.133/2018 privind modernizarea Codului civil și modificarea unor acte legislative, noțiunea „*filială*” a fost substituită cu noțiunea „*sucursală*”.

Această obiecție este valabilă și pentru noțiunile „*holding de asigurare*”, „*holding mixt de asigurare*”, „*holding financiar mixt*”.

- la noțiunea „*holding financiar mixt*” este utilizat termenul „*entitate reglementată*”. Remarcăm că, termenul „*entitate reglementată*” nu este definit în cuprinsul proiectului de lege, ceea ce poate duce la tălmăciri eronate/dificultăți în aplicare. Totodată, este de observat că noțiunea „*holding financiar mixt*” este similară cu noțiunea „*societate financiară holding mixtă*” definită la art.3 din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor, însă în cuprinsul acestui articol este definită noțiunea „*entitate reglementată*”. În contextul celor expuse, menționăm că nu este clar dacă noțiunea „*entitate reglementată*” va corespunde definiției prevăzute în Legea nr.202/2017, ori în scopul evitării unor tălmăciri eronate, considerăm oportun definirea acesteia în cuprinsul proiectului de lege.

- La noțiunea „*participație*” după cuvântul „*capital*” se va introduce cuvântul „*social*” similar noțiunii „*participație calificată*”.

5. La art.9:

- alin.(3) se va revedea necesitatea de a face trimitere la articole concrete în corelare cu sintagma „și orice alte prevederi”;

- la alin.(5) lit.b) cuvântul „statele” urmează a fi înlocuit cu cuvântul „țările”, astfel fiind în corespundere cu prevederile art.2 din proiect;

- la alin.(7) referitor la prevederile care stabilesc că „Autoritatea de supraveghere solicită *orice* documente și informații suplimentare”, atragem atenția că alin.(6) din același articol stabilește că pentru eliberarea licenței de a desfășura activitățile permise asigurătorilor/reasigurătorilor, se depune la Autoritatea de supraveghere o cerere de licențiere, la care se anexează documentele și informațiile *aferente societății solicitante*, fără a prevedea/concretiza care documente se atribuie noțiunii informații și documente aferente societății. Astfel, apare semn de întrebare în privința dreptului Autorității de supraveghere de a solicita documente și informații suplimentare, întrucât nu este reglementată lista documentelor și informațiilor de bază care urmează a fi anexate la cererea de licențiere. În contextul celor expuse, considerăm că aceste prevederi nu corespund principiilor legiferării stabilite la art.3 din Legea nr.100/2017. Or, orice act normativ trebuie să respecte principiile și normele constituționale, precum și exigențele de tehnică legislativă, menite să asigure claritatea, previzibilitatea, predictibilitatea și accesibilitatea actului. Legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține.

Această obiecție este valabilă și pentru art.10 alin.(3).

- la alin.(8) sugerăm revizuirea acestui alineat în sensul completării lui cu prevederi referitoare și la activitatea reasigurătorului;

Obiecție valabilă și pentru alin.(12).

-la alin.(15) pentru claritatea stilului normativ, sugerăm a se concretiza noțiunea „societățile specializate”.

6. La art.10:

- la alin.(6) și (8), remarcăm că sunt utilizate denumiri diferite ale avizului prealabil eliberat de autoritatea de supraveghere. Într-un caz este utilizat „avizul prealabil de constituire a asigurătorului/reasigurătorului”, iar în alt caz „avizul prealabil de constituire pentru obținerea licenței”. Pentru o exprimare normativă adecvată, propunem unificarea terminologiei și utilizarea unei și aceeași noțiuni.

- de asemenea, referitor la „avizul prealabil eliberat de Autoritatea de supraveghere”, remarcăm că nu este stabilit termenul în care acest aviz este eliberat, iar lipsa unei reglementări exprese a termenului limită pentru eliberarea avizului prealabil poate duce la acțiuni abuzive din partea Autorității de supraveghere;

- alin.(11) prevede că „Autoritatea de supraveghere poate solicita în scris orice *informații și documente suplimentare* necesare pentru evaluarea și/sau, după caz, remedierea altor deficiențe constatate, în termen de o lună de la data primirii documentației conform alin.(3)”, totodată alin.(3) deja stabilește că „Autoritatea de supraveghere poate solicita în scris, pe parcursul termenului prevăzut la alin.(1), dar nu mai târziu de 3 luni de la primirea cererii de licențiere, *orice documente sau informații suplimentare* dacă cele prezentate nu sunt suficiente sau relevante pentru realizarea evaluării sau dacă documentația și/sau informația prezintă alte deficiențe”.

Considerăm că, aceste norme sunt confuze și abuzive, oferindu-i Autorității de supraveghere dreptul și posibilitatea de a solicita documente și informații suplimentare la diferite etape a procedurii de licențiere;

- alin.(20), care stabilește că „Autoritatea de supraveghere acordă licență unei societăți de asigurare și/sau reasigurare numai dacă este *pe deplin convinsă* că societatea respectivă poate asigura desfășurarea unei activități în condiții de siguranță, de respectare a cerințelor unei administrări prudente și sănătoase, care să asigure protejarea intereselor asiguraților, ale altor beneficiari și buna funcționare a pieței de asigurări”, este declarativ nefiind prevăzut mecanismul de implementare a acestuia. Mai mult ca atât, sintagma „*pe deplin convinsă*” care nu corespunde limbajului juridic și nu este în concordanță cu prevederile art.15 din Directiva 2009/138/CE care stabilesc că „cererea de autorizare se analizează ținându-se seama de planul de afaceri care trebuie prezentat în temeiul articolului 18 alineatul (1) litera (c) și de respectarea condițiilor de autorizare stabilite de statul membru de la care se solicită autorizația”. Iar, art.18 din Directiva menționată stabilește condițiile de autorizare și printre acestea nu se regăsește *deplina convingere a Autorității de supraveghere* că societatea respectivă poate asigura desfășurarea unei activități în condiții de siguranță, de respectare a cerințelor unei administrări prudente și sănătoase. De asemenea, reiterăm că sintagma „*pe deplin convinsă*” este expusă într-o manieră ambiguă, oferind posibilitatea unor interpretări diferite referitor la aplicarea acesteia.

7. La art.12 alin.(1) lit.i) care prevede drept motiv de respingere a cererii de licențiere dacă „nu sunt respectate alte condiții prevăzute de prezenta lege” nu este clar sensul și intenția în contextul că la lit.a) – h) sunt expuse motivele de respingere a cererii de licențiere.

8. La art.13 alin.(3) este necesar a se indica de când începe să decurgă termenul de 20 de zile.

9. La art.16:

- alin.(1) lit.b) prevede că licența poate fi retrasă dacă asiguratorul/reasiguratorul nu și-a început activitatea pentru care a fost autorizat în termen de 1 an de la data acordării licenței, sau a încetat să mai desfășoare activitate de mai mult de 6 luni. În acest sens menționăm că, în Hotărîrea Curții Constituționale nr.15 din 13 septembrie 2011 Curtea a reținut că ”potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, licența de a desfășura o anumită activitate a fost în mod constant considerată un “bun” în sensul articolului 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană, în măsura în care oferă persoanelor vizate un drept asupra unui interes material și aceasta indiferent de faptul dacă actul este de natură administrativă”. De asemenea, în Hotărîrea nr.17 din 6 decembrie 2012 Curtea Constituțională a statuat că, interesele asociate exploatarea unei licențe constituie interese patrimoniale protejate de articolul 46 din Constituție și articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenție. Iar în pct.36 din aceeași hotărîre Curtea Constituțională reține că, așa cum a susținut și anterior, retragerea unei licențe de exploatare a unei afaceri este o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor, garantat de articolul 1 din Protocolul nr.1 la Convenție. Astfel,

considerăm că cuprinsul lit.b) urmează a fi reevaluat prin prisma prevederilor Curții Constituționale expuse, în sensul că titularul licenței nu poate să piardă dreptul conferit prin licență.

Obiecție valabilă și pentru art.111 alin.(4) lit.g).

- la alin.(1) lit.i) urmează a fi indicat numărul legii la care se face trimitere, astfel fiind în corespundere cu art.55 alin.(5) din Legea nr.100/2017, care statuează că în cazul în care se face trimitere la o normă juridică care este stabilită în alt act normativ, pentru evitarea reproducerii normelor complementare, se face trimitere la elementul structural sau constitutiv respectiv, indicându-se denumirea, numărul și anul adoptării, aprobării sau emiterii actului citat.

Obiecție valabilă pentru toate cazurile când se face trimitere la lege.

- la alin.(5), referitor la obligația titularului licenței căruia i-a fost retrasă licența de a restitui licența Autorității de supraveghere în termen de 2 zile de la data comunicării, menționăm că proiectul de lege nu conține reglementări care să prevadă obligația Autorității de supraveghere de comunicare asupra hotărârii cu privire la retragerea licenței și modul de comunicare a acestei hotărâri.

10. La **art.19** alin.(1) lit.d) care prevede că, societățile de asigurare și/sau reasigurare care au sediul în alt stat și care sunt licențiate în alt stat pot desfășura activități pe teritoriul Republicii Moldova numai dacă cadrul legislativ existent în statul de origine și/sau modul de aplicare a acestuia nu împiedică exercitarea de către Autoritatea de supraveghere a funcțiilor sale de supraveghere, vine în contradicție cu prevederile art.162 din Directiva 2009/138/CE, deoarece printre condițiile expuse la art.162 nu se regăsește condiția referitoare la concordanța cadrului legal din statul de origine cu cadrul legal din statul gazdă. Totodată, considerăm că stabilirea unei asemenea condiții poate crea impedimente în dezvoltarea relațiilor între statul de origine și statul gazdă (Republica Moldova).

11. La **art.21** alin.(3), care stabilește că conducerea sucursalei și documentele necesare pentru realizarea supravegherii trebuie să se afle pe teritoriul Republicii Moldova, la adresa sediului înregistrat al sucursalei, necesită a fi revizuit în coroborare cu art.19 alin.(4) care prevede că toate sucursalele înființate pe teritoriul Republicii Moldova de către o societate de asigurare și/sau reasigurare din alt stat sunt considerate o singură sucursală. Astfel, în cazul în care o societate de asigurări are înființate pe teritoriul RM mai multe sucursale, care se va considera sediul unde se va afla conducerea și documentele necesare realizării supravegherii.

12. La **art.28** în denumirea articolului se va face referință și la reasigurător, deoarece obiectul de reglementare a acestui articol se referă atât la asigurător cât și la reasigurător.

13. La **art.29** alin.(5) referitor la stabilirea de către Autoritatea de supraveghere a listei jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau a țărilor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc comunicăm că, în conformitate cu art.10 alin.(6) din Legea nr.308/2017 cu privire la prevenirea și

combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, lista jurisdicțiilor cu risc sporit se elaborează, se actualizează și se publică de către Serviciul Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor pe pagina sa web oficială. În același context, remarcăm că, potrivit art.29 alin.(4) din Legea nr.202/2017 privind activitatea băncilor, lista jurisdicțiilor ce nu implementează standardele internaționale de transparență este stabilită prin actele normative ale Băncii Naționale a Moldovei. În această ordine de idei, este potrivită uniformizarea dispozițiilor legale aplicabile listei respective. De asemenea menționăm că, potrivit Legii nr.192/1998 privind Comisia Națională a Pieței Financiare, aceasta nu are ca atribuție stabilirea listei jurisdicțiilor ce nu implementează standarde internaționale de transparență și/sau a țărilor ori jurisdicțiilor cu un grad sporit de risc.

14. La **art.30** alin.(30), se propune ca în cazul adoptării de către Autoritatea de supraveghere a deciziei de a prelua gestiunea acțiunilor suspendate și a acțiunilor nou-emise atunci când se constată că drepturile suspendate periclitează guvernarea corporativă a asigurătorului/reasiguratorului, funcțiile membrilor consiliului asigurătorului/reasiguratorului și ai comitetului de audit pot fi exercitate de către angajații sau membrii consiliului de administrație ai Autorității de supraveghere (CNPF), prin derogare de la prevederile de incompatibilitate stabilite la art.27 din Legea nr.192/1998. Considerăm că, această normă creează premise în exercitarea judicioasă a atribuțiilor ce le revin angajaților autorității de supraveghere. Astfel, angajații autorității de supraveghere se vor afla în situația de exercitare simultană a atribuțiilor de control și supraveghere asupra societății de asigurare/reasigurare și funcției de membru a consiliului asigurătorului/reasiguratorului. În această ordine de idei, sugerăm revizuirea prevederilor proiectului de lege în scopul doar a delegării gestiunii acțiunilor suspendate și nou emise unei societăți de investiții selectate în urma unui concurs, astfel cum se propune la alin.(25) din același articol.

15. La **art.33** alin.(6), pentru un spor de precizie normativă necesită a se concretiza cuvântul „teritorii”, deoarece nu este clar la care teritorii se face referire.

16. La **art.35** alin.(9), lit.g) urmează a fi comasată cu lit.k), deoarece acestea conțin prevederi similare.

17. La **art.36** alin.(18), prevederea este prea generală nefiind stabilită care este modalitatea și periodicitatea de raportare.

18. La **art.42** alin.(5) lit.k), este necesar a se concretiza termenul de elaborare și prezentare a raportului actuarial anual al asigurătorului/reasiguratorului.

19. La **art.46**:

- alin.(2), referitor la solicitarea *autorizării*, se va revizui în coroborare cu art.9 alin.(4), care prevede că sucursalele societăților de asigurare și/sau reasigurare din statele terțe desfășoară activitate de asigurare /reasigurare în baza licenței.

- alin.(3), constituie o dublare a prevederilor art.19 alin.(4), de aceea propunem excluderea acestui alineat.

20. La **art.48** alin.(2), se va concretiza articolul din care face parte alin.(2) la care se face trimitere.

21. La **art.58** alin.(3), cuvintele de la final „aşa cum este prevăzut de prezenta lege” sunt de prisos, de aceea sugerăm excluderea lor.

22. La **art.59** alin.(1) lit.i), referitor la „registru funciar”, menţionăm că în conformitate cu art.22 din Legea cadastrului bunurilor imobile nr.1543/1998, registrul bunurilor imobile este documentul de bază al cadastrului, acesta conţine înscrieri privind fiecare bun imobil, dreptul de proprietate şi alte drepturi patrimoniale, titularii de drepturi, documentele ce confirmă drepturile, tranzacţiile cu bunuri imobile şi alte temeieri ale naşterii, modificării, grevării şi stingerii drepturilor. În temeiul celor enunţate, este necesar revizuirea denumirii registrului la care se face referire la lit.i) pct.1. în coroborare cu prevederile citate ale Legii cadastrului bunurilor imobile.

23. La **art.63** alin.(4), nu este clar sensul utilizării sintagmei „în pofida prevederilor”, sugerăm revizuirea acesteia din punct de vedere redacţional.

24. La **art.66**, considerăm că alin.(9) nu constituie o derogare, dar o prevedere suplimentară celor expuse la alin.(2). În această ordine de idei, considerăm oportun completarea alin.(2) cu prevederile alin.(9).

25. La **art.68**, în alin.(3) se va revedea sintagma „duratei de viaţă” în sensul substituirii acesteia cu cuvântul „termenului”, fiind astfel în corespundere cu limbajul utilizat în legislaţia în vigoare.

26. La **art.74**, în alin.(3) nu este clar termenul „şi ulterior”, deoarece acesta poate crea probleme în aplicare sugerăm revizuirea lui din punct de vedere redacţional.

27. La **art.75**:

- alin.(5), atragem atenţia asupra abrevierii utilizate şi menţionăm că potrivit art.54 alin.(1) lit.i) din Legea nr.100/2017, exprimarea prin abrevieri a unor denumiri sau termeni se poate face numai după explicarea acestora în text, la prima folosire;

- la alin.(7), referitor la dreptul Autorităţii de supraveghere de a stabili prin actele sale normative cerinţe cantitative suplimentare faţă de cele menţionate la articolele 59-64 privind investiţiile, tranzacţionarea, păstrarea evidenţei şi dezvăluirea informaţiilor despre instrumentele financiare, considerăm că orice cerinţe suplimentare trebuie să fie stabilite la nivel de lege. În acest sens, reiterăm prevederile Curţii Constituţionale care în Hotărârea nr.29 din 28.10.2016 la pct.71 a statuat că, actul normativ subordonat legii nu poate conţine norme primare, iar conţinutul actului normativ urmează să fie în strictă corespundere cu normele şi scopul legii sau ale actului normativ superior şi nu poate introduce reglementări noi, altele decât cele stabilite de lege sau actul superior. De asemenea, actul normativ nu poate interveni

în domeniul nereglementat de lege.

28. La **art.80** alin.(10), se va face referire și la reasigurător, deoarece prevederile acestui articol au ca obiect de reglementare rezoluția societăților de asigurare și/sau reasigurare.

29. La **art.82** alin.(8), se va revedea denumirea Consiliului *de administrare* al societății în coroborare cu definiția noțiunii „persoane cu funcții de conducere” care prevede consiliul societății.

30. La **art.84**, alin.(2) care prevede dreptul lichidatorului să desfășoare *unele* dintre activitățile societății de asigurare/reasigurare în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat în scopul lichidării și se realizează cu notificarea ulterioară imediată a Autorității de supraveghere, este prea general și poate duce la tălmăciri diferite referitor la care acțiuni necesită a fi desfășurate cu notificare ulterioară.

31. La **art.90** alin.(1), referitor la „*legislația cu privire la petiționare*” menționăm că, potrivit art.1 din Codul administrativ, *legislația administrativă* reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la înfăptuirea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia. În acest context, este necesar a se revedea textul „legislația cu privire la petiționare” în sensul substituirii acestuia cu „legislația administrativă”.

32. La secțiunea XI din capitolul II, atragem că aceasta conține un singur articol, iar potrivit regulilor tehnicii legislative stabilite la art.53 din Legea nr.100/2017, articolele se grupează în secțiuni, astfel o secțiune cuprinde mai multe articole. Pentru motivele expuse, sugerăm a se revedea structura întregului proiect de lege, deoarece sînt multe secțiuni care conțin cîte un articol: secțiunea I din capitolul III, secțiunea I din capitolul IV, secțiunea II din capitolul V.

33. La **art. 99**, în alin.(7) se va revedea denumirea „holding de asigurare/financiar” în coroborare cu noțiunile expuse la art.4.

34. La **art.103** în dispoziția acestuia, în cazul în care este vorba de acordurile de colaborare în domeniul supravegherii de grup care sunt reglementate de art.104, se va completa cu denumirea completă a acestor acorduri.

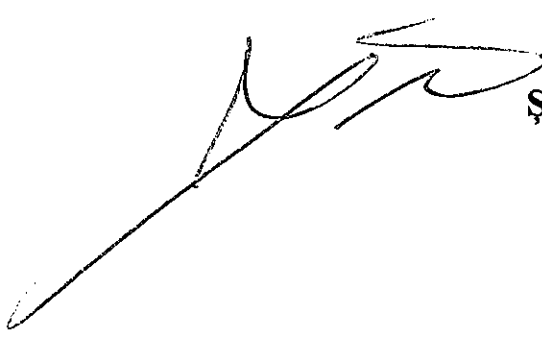
35. La **art.110**, alin.(2) prevede că procedura de licențiere și lista exhaustivă a documentelor necesare pentru obținerea licenței de activitate a brokerului de asigurare/reasigurare se va stabili în actele normative a Autorității de supraveghere. Totodată, alin.(7) din același articol prevede că, modul de eliberare/reperfectare a licențelor, pentru brokerul de asigurare și/sau reasigurare sunt similare celor prevăzute de prezenta lege pentru desfășurarea activității asiguratorului/reasiguratorului. Considerăm că, aceste norme sunt confuze, nefiind clar termenul de „procedura de licențiere”, care este „modul de eliberare a licenței”

și dacă „modul de eliberare a licenței” nu se încadrează în „procedura de licențiere”. Astfel, nu este clar care aspecte ale licențierii vor fi reglementate de actele normative ale Autorității de supraveghere și care vor fi similare celor prevăzute pentru desfășurarea activității asiguratorului/reasiguratorului.

36. La **art.123**, referitor la termenii de adecvare a capitalului minim al unei societăți de asigurare/reasigurare, atragem atenția că, potrivit prevederilor proiectului de lege capitalul minim al unei societăți de asigurare se majorează semnificativ (de la 15 mln lei la 2200000Euro), în aceste condiții este necesar a fi efectuată o analiză amplă care să prevadă situația reală și dacă societățile de asigurare /reasigurare existente sunt capabile de a se conforma noilor cerințe.

37. La **art.124** alin.(2), care stabilește drept sarcină a Autorității de supraveghere elaborarea și aprobarea actelor sale normative în termen de 12 luni *de la data intrării în vigoare* a legii, și luând în considerare prevederea alin.(1) prin care se propune ca legea să intre în vigoare la expirarea a 12 luni de la publicare, considerăm oportun modificarea termenului în care Autoritatea de supraveghere va elabora și aproba actele normative necesare. De asemenea, este important de menționat că, aplicarea prevederilor viitoarei legi este condiționată de actele normative ale Autorității de supraveghere (particularitățile de licențiere, conformitatea planului de afaceri, activitatea sucursalei, evaluarea potențialului acționar semnificativ, reglementări privind managementul riscurilor, modul de formare a rezervelor tehnice, procedura de licențiere a brokerului de asigurare).

Concluzionând cele expuse, relevăm că proiectul de lege necesită a fi revizuit prin prisma obiecțiilor invocate, iar oportunitatea adoptării ține de prerogativa Parlamentului.

Ion CREANGĂ
Șef direcție generală

Ex. A. Suruceanu
tel. 820-559